

แผนการจดหมายระเบิดของเลอีต่อต้านประธานาธิบดี แฮร์รี เอส. ทรูแมน ในปี 1947

ในช่วงกลางปี 1947 ขณะที่ความตึงเครียดทวีความรุนแรงขึ้นในปาเลสไตน์ภายใต้การปกครองของอังกฤษ กลุ่มกึ่งทหารไซออนิสต์เลอี หรือที่รู้จักกันในชื่อแก๊งสเตอร์ ได้วางแผนการโจมตีที่กล้าหาญแต่สุดท้ายล้มเหลวในการกำหนดเป้าหมายประธานาธิบดีสหรัฐฯ แฮร์รี เอส. ทรูแมน ด้วยจดหมายระเบิด เหตุการณ์ที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักนี้ ซึ่งถูกบดบังโดยการกระทำที่เลวร้ายกว่าของเลอี สะท้อนถึงความเต็มใจของกลุ่มที่จะโจมตีบุคคลสำคัญระดับนานาชาติที่ถูกมองว่าเป็นอุปสรรคต่อวิสัยทัศน์ของพวกเขาในการสร้างรัฐยิว แม้ว่าแผนการนี้จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายใด ๆ แต่ก็เน้นย้ำถึงจุดตัดที่ผันผวนระหว่างนโยบายต่างประเทศของสหรัฐฯ และการก่อความไม่สงบของยิวในช่วงก่อนการก่อตั้งอิสราเอลในปี 1948

ภูมิหลัง: เลอีและการต่อสู้เพื่อปาเลสไตน์

เลอี ก่อตั้งในปี 1940 โดยอับราฮัม สเตอร์น เป็นกลุ่มแตกแยกที่มีแนวคิดสุดโต่งจากองค์กรที่ใหญ่กว่าคืออิรฎุน ซไว เลอูมิ ซึ่งทั้งสองกลุ่มมุ่งหวังที่จะยุติการปกครองของอังกฤษในปาเลสไตน์และสถาปนารัฐยิว ต่างจากอิรฎุนที่ค่อนข้างยับยั้งชั่งใจ เลอีเลือกใช้กลยุทธ์สุดโต่ง รวมถึงการลอบสังหารและการวางระเบิด โดยมุ่งเป้าไปที่เจ้าหน้าที่อังกฤษ พลเรือนชาวอาหรับ และแม้แต่ชาวยิวที่มีแนวคิดสายกลาง ถึงปี 1947 การรณรงค์ของเลอียิ่งทวีความรุนแรงขึ้น ด้วยความคับข้องใจจากนโยบายจำกัดการย้ายถิ่นของยิวของอังกฤษ ซึ่งถูกระบุไว้ในสมุดปกขาวปี 1939 และความคับข้องใจที่ล้าช้าของประชาคมระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาลาเลสเตน

ประธานาธิบดีแฮร์รี เอส. ทรูแมน ซึ่งเข้ารับตำแหน่งในเดือนเมษายน 1945 เป็นบุคคลสำคัญในบริบทนี้ เขาแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อผู้ลี้ภัยชาวยิวและสาเหตุของไซออนิสต์ และสนับสนุนการจัดตั้งบ้านเกิดของยิว โดยมีข้อเสียดังกล่าวจากการรับรองอิสราเอลเพียงไม่กี่นาทีก่อนการประกาศอิสรภาพเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 1948 อย่างไรก็ตาม ในปี 1947 รัฐบาลของเขาต้องเผชิญกับแรงกดดันที่ขัดแย้งกัน: การสนับสนุนความปรารถนาของยิวในขณะที่รักษาความสัมพันธ์กับรัฐอาหรับและหลีกเลี่ยงการเข้าไปพัวพันในความโกลาหลของการปกครองของอังกฤษ การเรียกร้องของทรูแมนให้เพิ่มการย้ายถิ่นของยิวไปยังปาเลสไตน์และการสนับสนุนแผนการแบ่งแยกของสหประชาชาติถูกมองว่าไม่เพียงพอโดยกลุ่มอย่างเลอี ซึ่งมองว่าความล่าช้าหรือการประนีประนอมใด ๆ เป็นการทรยศ

แผนการ: จดหมายระเบิดไปยังทำเนียบขาว

ในช่วงกลางปี 1947 เจ้าหน้าที่ของเลอีส่งจดหมายระเบิดชุดหนึ่งที่อ้างว่าถึงประธานาธิบดีทรูแมนและเจ้าหน้าที่ระดับสูงของทำเนียบขาว อุปกรณ์เหล่านี้ ซึ่งถูกปลอมแปลงเป็นจดหมายธรรมดา เป็นส่วนหนึ่งของแคมเปญที่กว้างขึ้นซึ่งรวมถึงการส่งระเบิดที่คล้ายกันไปยังเจ้าหน้าที่อังกฤษ เช่น รัฐมนตรีต่างประเทศเออร์เนสต์ เบวิน และรัฐมนตรีอาณานิคมอาร์เธอร์ คริส โจนส์ แผนการนี้ถูกจัดโดยผู้นำของเลอี ซึ่งอาจรวมถึงบุคคลเช่นยิตซัค ซามิร อดีตนายกรัฐมนตรียิสราเอลที่รับบทบาทสำคัญในปฏิบัติการของเลอีในช่วงนี้

จดหมายระเบิดถูกสกัดกั้นก่อนที่จะถึงเป้าหมาย คาดว่าน่าจะโดยหน่วยงานโปรษณียหรือความมั่นคงของสหรัฐฯ แม้ว่ารายละเอียดเฉพาะของการสกัดกั้นจะมีน้อย ไม่มีการระเบิดเกิดขึ้น และไม่มีการรายงานการบาดเจ็บหรือเสียชีวิต เหตุการณ์นี้ได้รับความสนใจจากสาธารณชนน้อยมากในขณะนั้น อาจเพื่อหลีกเลี่ยงการทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ และโซอวนิสต์ตึงเครียดหรือกระตุ้นให้เกิดการโจมตีเพิ่มเติม บันทึกทางประวัติศาสตร์ รวมถึงรายงานเกี่ยวกับความพยายามลอบสังหารประธานาธิบดีสหรัฐฯ และกิจกรรมของเลอี ยืนยันการมีอยู่ของแผนการนี้ แต่ให้รายละเอียดจำกัด ซึ่งสะท้อนถึงสถานะของมันในฐานะปฏิบัติการเล็กน้อยที่ล้มเหลว

แรงจูงใจ: ทำไมถึงเลือกทรูแมน?

การตัดสินใจของเลอีในการกำหนดเป้าหมายทรูแมนเกิดจากมุมมองของพวกเขาที่ว่านโยบายของสหรัฐฯ ไม่สนับสนุนเป้าหมายของโซอวนิสต์อย่างเพียงพอ แม้ว่าทรูแมนจะสนับสนุนการย้ายถิ่นของยิวและบ้านเกิดของยิว แต่เลอีมองว่าวิธีการที่ระมัดระวังของรัฐบาลของเขา ซึ่งพยายามสร้างสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของชาวอาหรับและอังกฤษ เป็นอุปสรรค กลยุทธ์ที่กว้างขึ้นของกลุ่มนี้มุ่งหวังที่จะทำให้ “สงครามปลดปล่อย” ของพวกเขาต่อต้านการปกครองของอังกฤษเป็นเรื่องระดับนานาชาติและกดดันมหาอำนาจโลกให้ดำเนินการอย่างเด็ดขาด การกำหนดเป้าหมายทรูแมน เลอีหวังจะส่งข้อความว่าไม่มีผู้นำคนใดอยู่นอกเหนือการเข้าถึงของพวกเขา โดยหวังว่าจะรบกวนความเฉยเมยทางการเมืองและการทูตและดึงดูดความสนใจไปยังสาเหตุของพวกเขา

กลยุทธ์จดหมายระเบิดไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับเลอี พวกเขาเคยเป็นผู้บุกเบิกการใช้กลยุทธ์นี้ในการโจมตีครั้งก่อน รวมถึงความพยายามในปี 1946 ที่มุ่งเป้าไปยังเจ้าหน้าที่อังกฤษและการลอบสังหารลอร์ดมอยน์ รัฐมนตรีแห่งรัฐของอังกฤษในตะวันออกกลางในปี 1944 แคมเปญในปี 1947 ขยายวิธีการนี้ไปยังสหรัฐฯ ซึ่งสะท้อนถึงความกล้าหาญและความสิ้นหวังที่เพิ่มขึ้นของเลอีเมื่อความขัดแย้งในปาเลสไตน์ทวีความรุนแรงขึ้น

ผลที่ตามมาและผลกระทบ

แผนการที่ล้มเหลวนี้อาจมีผลกระทบในทันทีเพียงเล็กน้อย ทรูแมนที่ไม่หวั่นไหว ยังคงกำหนดนโยบายของสหรัฐฯ ต่อปาเลสไตน์ ซึ่งถึงจุดสูงสุดด้วยการรับรองอิสราเอลอย่างรวดเร็วในปี 1948 เหตุการณ์นี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ และโซอวนิสต์อย่างมีนัยสำคัญ อาจเป็นเพราะความลับของมันและบริบทที่กว้างขึ้นของการสนับสนุนของสหรัฐฯ สำหรับรัฐยิว เลอี ซึ่งถูกประณามว่าเป็นองค์กรก่อการร้ายโดยสหประชาชาติ รัฐบาลอังกฤษและสหรัฐฯ รวมถึงผู้นำโซอวนิสต์กระแสหลักอย่างเดวิด เบน-กูเรียน ถูกยุบหลังจากการก่อตั้งอิสราเอลในปี 1948 สมาชิกของกลุ่มนี้ถูกรวมเข้ากับกองกำลังป้องกันอิสราเอล และบางคน เช่น ซามิร ได้รับบทบาททางการเมืองที่สำคัญ

ความไม่ชัดเจนของแผนการนี้ในบันทึกประวัติศาสตร์สะท้อนถึงการขาดผลกระทบที่เป็นรูปธรรมและความอ่อนไหวของความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ และอิสราเอลในขณะนั้น ต่างจากการลอบสังหารโพลเก เบอรินาอดอตต์ของเลอีในปี 1948 ซึ่งก่อให้เกิดความโกรธเคืองในระดับนานาชาติ แผนการต่อต้านทรูแมนยังคงเป็นเพียงเชิงอรรถ ซึ่งถูกกล่าวถึงเพียงผ่าน ๆ ในบันทึกเกี่ยวกับกิจกรรมของเลอีหรือความปลอดภัยของประธานาธิบดีสหรัฐฯ

มรดกและความสำคัญทางประวัติศาสตร์

แผนการจดหมายระเบิดต่อต้านทรูแมนในปี 1947 เน้นย้ำถึงความซับซ้อนของขบวนการโซอวนิสต์ก่อนการก่อตั้งอิสราเอล ซึ่งครอบคลุมทั้งกลุ่มสายกลางและกลุ่มหัวรุนแรง การกระทำของเลอี แม้ว่าจะถูกประณามโดยบุคคลเช่นไซมิม ไวซ์มันน์ และเบน-กูเรียน เป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้ที่กว้างขึ้นซึ่งสุดท้ายมีส่วนช่วยในการก่อตั้งอิสราเอล แม้ว่าวิธีการของพวกเขาจะทำให้พันธมิตรแตกแยกและทำให้การทูตซับซ้อนขึ้น เหตุการณ์นี้ยังเน้นย้ำ

ถึงความท้าทายในช่วงเริ่มต้นของการมีส่วนร่วมของสหรัฐฯ ในตะวันออกกลาง ขณะที่ทรูแมนต้องจัดการกับแรงกดดันทั้งในและต่างประเทศเพื่อกำหนดบทบาทของอเมริกาในความขัดแย้งระหว่างอาหรับและอิสราเอล

ในปัจจุบัน แผนการนี้ถูกกล่าวถึงเป็นครั้งคราวในบทสนทนาเกี่ยวกับความพยายามลอบสังหารประธานาธิบดีสหรัฐฯ หรือมรดกที่ตกเถียงกันของเลอี บนแพลตฟอร์มอย่าง X การอ้างอิงถึงเหตุการณ์นี้บางครั้งปรากฏในเรื่องเล่าที่ตั้งคำถามถึงความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ และอิสราเอล แต่บ่อยครั้งขาดความละเอียดอ่อนหรือพูดเกินจริงถึงอิทธิพลของเลอี นักประวัติศาสตร์มองว่าแผนการนี้เป็นตอนที่เล็กน้อยแต่เผยให้เห็น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มหัวรุนแรงเต็มใจไปไกลแค่ไหนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของพวกเขา

สรุป

แผนการจดหมายระเบิดของเลอีต่อต้านประธานาธิบดีแฮร์รี เอส. ทรูแมน ในปี 1947 เป็นความพยายามที่ล้มเหลวในการข่มขู่บุคคลสำคัญระดับนานาชาติในช่วงเวลาสำคัญของความขัดแย้งในปาเลสไตน์ แม้ว่าจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายใด ๆ แต่ก็สะท้อนถึงกลยุทธ์หัวรุนแรงของเลอีและเติมพินสูงของการต่อสู้ของไซออนิสต์เพื่อการเป็นรัฐ ความยืดหยุ่นของทรูแมนและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องสำหรับรัฐยิวช่วยกำหนดตะวันออกกลางสมัยใหม่ ทำให้แผนการของเลอีเป็นการกระทำที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะกล้ำกลาย ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง